
Regelgeving | Hoogte minimumuurloon per 1 juli 2024 bekend

Datum: 18-apr-2024

Het minimumuurloon bedraagt per 1 juli 2024 bruto € 13,68 per uur. Dat is een stijging van 3,09% ten opzichte van het uurbedrag dat gold per 1 januari 2024 (€ 13,27 per uur). De extra verhoging die eerder al door de Tweede Kamer was aangenomen gaat definitief niet door nu de Eerste Kamer tegenstemde.

Per 1 januari 2024 heeft de invoering van de Wet invoering minimumuurloon de systematiek van het minimumloon gewijzigd. Het is per 2024 verplicht om werknemers minimaal het wettelijke minimumloon per uur te betalen. Er zijn geen wettelijke minimumbedragen per dag, week en maand meer. Er is alleen nog een minimumbedrag per uur, dat in de tweede helft van 2024 € 13,68 bedraagt.

Hoogte uitkeringen hangt af van referentiemaandloon

Het referentiemaandloon bedraagt per 1 juli 2024 bruto € 2.133,60 per maand, een stijging van 3,10%. Dit referentieloon is sinds de Wet invoering minimumloon niet meer de basis voor het minimum dat een werknemer moet verdienen. Het wordt nog wel gebruikt voor het vaststellen van de hoogte en indexatie van allerlei uitkeringen.

Eerste Kamer verwerpt extra verhoging

Op dinsdag 16 april stemde de Eerste Kamer tegen de extra verhoging van 1,2% van het wettelijk minimumloon, waar de Tweede Kamer eerder nog wel mee instemde. Dat het wetsvoorstel het niet ging halen in de Eerste Kamer was al eerder duidelijk geworden, nadat de BBB had laten weten tegen te gaan stemmen.

Lagere bedragen voor jongeren en BBL'ers

Werknemers onder de 21 jaar hebben recht op een percentage van het wettelijk minimumloon. Ook hierbij is het minimumuurloon sinds 1 januari 2024 het uitgangspunt. Daarbij gelden er voor werknemers van 18, 19 of 20 jaar die een arbeidsovereenkomst hebben in verband met een beroepsbegeleidende leerweg (BBL) lagere minimumbedragen.

Bron: Rendement

Centrale Raad van Beroep | Toepassen evenredigheidsbeginsel door UWV / Bestuursrechter moet indringender toetsen op menselijke maat

Datum: 18-apr-2024

Uitkeringsinstanties moeten oog hebben voor hun eigen rol bij het ontstaan van een herziening en/of terugvordering van te veel betaalde uitkering. Ook moeten ze meer rekening houden met de financiële, sociale en psychische problemen die kunnen ontstaan als iemand een groot bedrag moet terugbetalen. Daarover heeft de Centrale Raad van Beroep vandaag een belangrijke uitspraak gedaan. De bestuursrechter gaat indringender toetsen of instanties voldoende oog hebben voor de menselijke maat.

In de uitspraak van vandaag past de Centrale Raad van Beroep nieuwe opvattingen over overheidsop treden toe op de herziening en terugvordering van ten onrechte betaalde uitkeringen.

De uitspraak gaat over iemand met een Wajong uitkering (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten) die te veel uitkering had ontvangen. Hij had bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv) doorgegeven dat hij inkomsten kreeg uit werk en studiefinanciering. Het Uwv had de doorgegeven wijzigingen niet goed verwerkt. Dat leidde ertoe dat de jongere bijna drie jaar lang te veel uitkering ontving en ongeveer € 14.500,- terug moest betalen. Die grote schuld zorgde voor financiële problemen.

Toch vond het Uwv dat het hele bedrag moet worden terugbetaald. Het Uwv beriep zich op de tekst van de Wajong. Daarin staat – net als in veel andere sociale zekerheidswetten – dat wat te veel aan uitkering is ontvangen, altijd moet worden terugbetaald. Alleen als sprake is van 'dringende redenen' kan het Uwv daarvan afzien.

Positie van de burger

Onder verwijzing naar de wet en de wetsgeschiedenis heeft de Centrale Raad van Beroep in eerdere uitspraken dat begrip 'dringende redenen' beperkt uitgelegd. Daarvan kon volgens de Raad alleen sprake zijn in zeer schrijnende uitzonderingssituaties die het gevolg zijn van de terugvordering. De wetgever had immers benadrukt dat wie te

veel uitkering ontving, alles moest terugbetalen. De maatschappelijke opvattingen over overheidshandelen en de positie van de burger zijn de laatste tijd echter ingrijpend gewijzigd.

De president van de Centrale Raad van Beroep heeft daarom op 4 mei 2023 over deze kwestie aan raadsheer advocaat-generaal De Bock gevraagd om een conclusie, een uitgebreid juridisch advies. Die conclusie is uitgebracht op 10 november 2023.

Oorzaak van het ontstaan van de terugvordering is belangrijk

Anders dan in eerdere uitspraken heeft de CRvB nu geoordeeld dat bij de herziening en terugvordering van te veel betaalde uitkeringen niet alleen moet worden gekeken naar de gevolgen, maar voortaan ook naar de oorzaak van de herziening of terugvordering. Uitkeringsinstanties moeten ook kijken naar hun eigen rol daarbij. Als zij steken hebben laten vallen, kan dat reden zijn om van gehele of gedeeltelijke terugvordering af te zien.

Intensievere toetsing

Mensen in een uitkeringssituatie hebben vaak al fors minder inkomen. Niet zelden hebben zij een kwetsbare positie in de samenleving. Een (hoge) terugvordering kan daardoor leiden tot grote financiële en sociale problemen. De Centrale Raad van Beroep gaat daarom intensiever toetsen of sprake is van dringende redenen.

Onder andere zal de Raad kritischer bekijken of de terugvordering niet onevenredig belastend is voor de burger en daardoor zijn doel voorbij schiet. Als op voorhand al duidelijk is dat het terugbetalen van de uitkering iemand in grote financiële problemen brengt, bijvoorbeeld omdat daardoor een schuldhulptraject wordt beëindigd, dan kan dat aanleiding zijn om van gehele of gedeeltelijke terugvordering af te zien (dat kan dan een 'dringende reden' zijn).

Wat betekent dat concreet in de uitspraak van vandaag?

In de zaak van vandaag oordeelt de CRvB dat het Uvw niet voldoende heeft gekeken naar de oorzaak van de te veel betaalde uitkering. De jongere had immers op tijd de informatie doorgegeven. Doordat het Uvw niet op tijd reageerde, is het terug te betalen bedrag opgelopen. Het Uvw krijgt de opdracht opnieuw te beoordelen of er een dringende reden is om geheel of gedeeltelijk af te zien van herziening of terugvordering. Daarbij moet het Uvw ook goed kijken naar zijn eigen aandeel in het ontstaan van de schuld.

Gevolgen

De uitspraak heeft ook gevolgen voor het terugbetalen van andere uitkeringen die door het Uvw worden verstrekt, zoals bij werkloosheid, ziekte en arbeidsongeschiktheid. De uitspraak is verder van belang voor het terugvorderen van bijstandsuitkeringen die door de gemeente zijn verstrekt en uitkeringen die door de Sociale Verzekeringsbank worden verstrekt (AOW en kinderbijslag).

Bron: Rechtspraak.nl

Schulden | Vroegsignalering schulden: gemeenten krijgen steeds meer signalen

Datum: 22-apr-2024

Gemeenten hebben vorig jaar fors meer huishoudens in beeld gekregen met een beginnende betalingsachterstand. Het aantal signalen dat gemeenten kregen van verhuurders, zorgverzekeraars, drinkwater- en energiebedrijven ging met een kwart omhoog naar ruim 700.000. Dat blijkt uit de jaarrapportage over 2023 van de Divosa Monitor Vroegsignalering Schulden.

De toename van het aantal signalen hangt mogelijk samen met een groei van het aantal betalingsachterstanden onder Nederlanders. Een andere factor vormen de bedrijven die de signalen aanleveren: ook hun aantal ging omhoog en sommigen hebben hun werkwijze aangepast waardoor ze sneller aan de bel trekken.

Vaker contact met inwoner

Sinds 2021 zijn gemeenten verplicht om betalingsachterstanden bij te houden en contact te zoeken met inwoners voor hulp. Zo kan worden voorkomen dat schulden oplopen en huishoudens verder in de problemen komen. In 2023 zochten gemeenten bij ongeveer 620.000 inwoners contact, een toename van 17 procent ten opzichte van het jaar daarvoor.

Energie en zorg

Zorgverzekeraars nemen de meeste signalen voor hun rekening. Dat was in voorgaande jaren ook al zo. De reden is dat iedereen van 18 jaar of ouder een zorgverzekering heeft en dat de meeste mensen deze rekening vaak als eerste laten liggen. Het aantal vroegsignalen van energiemaatschappijen nam vorig jaar toe. Daarnaast moeten ze

gemeenten laten weten wanneer bij iemand gas en elektra dreigt te worden afgesloten. In ruim een op de vijf signalen van energiebedrijven ging het om deze zogeheten eindeleveringssignalen.

vroegsignalering schulden

een monitor van **divosa**

Jaarcijfers
2023

Signalen van betalingsachterstanden van inwoners die gemeenten ontvangen van woningcorporaties, zorgverzekeraars, energieleveranciers en drinkwaterbedrijven. Aan de monitor doen 281 gemeenten mee.

Hoe zit het met vroegsignalering in Nederland?

4,0

signalen per 1000 inwoners per maand

- 45% via zorgverzekeraars
- 25% via energiebedrijven
- 11% via drinkwaterbedrijven
- 19% via woningverhuurders

80%

van deze signalen wordt een melding

Type melding

Enkelvoudig opeenvolgend
(één signaal in een maand en ook in eerdere maanden)

40%

8%

Meervoudig opeenvolgend
(meerdere signalen in een maand en in eerdere maanden)

50%

Enkelvoudig (één signaal in een maand)

Meervoudig (meerdere signalen in een maand)

3%

Type contact

20%

van deze meldingen leidt tot **contact** met de inwoner

- 17% telefoon
- 27% e-mail
- 28% brief
- 7% huisbezoek
- 7% sms/whatsapp
- 14% anders

Type hulp

35%

van dit bereik leidt tot een **hulpacceptatie**

- 78% quick fix
- 14% verwijzing financiële hulpverlening
- 2% verwijzing niet financieel
- 7% verwijzing onbekend

Bereik

In een op de vijf gevallen slagen gemeenten erin contact te krijgen met een inwoner. Bij 35 procent accepteert de inwoner ook het hulpaanbod. Dit cijfer zegt overigens niet alles. Het kan zomaar zijn dat een inwoner niet thuis geeft, maar zelf wel actie onderneemt. Of iemand zegt geen hulp nodig te hebben en komt daar later van terug. De kans is groot dat de impact van vroegsignalering groter is dan de cijfers nu laten zien.

Verschillen

De aanpak van gemeenten loopt uiteen en dat heeft zijn redenen. Het komt onder meer door de decentralisaties in 2015, toen gemeenten beleidsvrijheid kregen om inwoners dichtbij te kunnen helpen. Daar komt bij dat de ene gemeente al langer bezig is met vroegsignalering dan de andere. Ook de visie van een gemeente op het sociaal domein kan meespelen, net als de focus op preventie en curatie en de speelruimte van professionals op de werkvloer. Daarnaast speelt ook geld een rol.

Over de Divosa Monitor Vroegsignalering Schulden

Met de monitor kunnen gemeenten zien hoe succesvol ze zijn met vroegsignalering, ook in vergelijking met andere gemeenten. Er doen inmiddels 281 gemeenten aan mee, vorig jaar kwamen er 41 bij. De deelnemende gemeenten vertegenwoordigen ruim 89 procent van de bevolking. Doordat het aantal huishoudens met (problematische) schulden oploopt is er veel belangstelling voor vroegsignalering. Gemeenten hebben geen extra middelen gekregen bij invoering van de wetgeving in 2021. Dat betekent dat het per gemeente kan verschillen hoeveel mensen ze voor vroegsignalering vrijmaken. Alleen voor vorig jaar en dit jaar hebben ze 50 miljoen gekregen voor vroegsignalering en bijzondere bijstand.

Bron: Divosa

LCR: 10 Puntenplan met prioriteiten voor een menswaardig bestaan

Datum: 5-apr-2024

Burgers geven vele signalen en oplossingen voor knelpunten. Zij worden pas serieus genomen als de problemen groot zijn geworden. Zij zijn klem gezet. Door ingewikkelde wetten en regels, de versnippering van de uitvoering over veel verschillende instanties, bezuinigingen en een hardvochtig fraudebeleid. Daarom heeft de LCR vier voorstellen in een brief aan de informateurs gestuurd hoe het komende kabinet de goede initiatieven uit de praktijk en de aanbevelingen uit de rapporten (beter) kan benutten. De brief blijft ook actueel in de periode van de formatie.

De LCR schetst, namens burgers, prioriteiten voor de verbetering van het sociaal en inkomens-domein. Hoe in de toekomst wetten en regels tot stand moeten komen, zodat mensen weer kunnen bouwen en vertrouwen op een overheid die voor hén werkt. De LCR heeft een netwerk opgebouwd van lidorganisaties en burgers waarin bestaanszekerheid centraal staat.

Het gaat in principe om vier hoofdprioriteiten:

1. Van fragmentatie naar burgerparticipatie
2. Rechtszekerheid én rechtvaardigheid
3. Van onzekerheid naar waardige bestaanszekerheid
4. Van beperkingen in arbeid naar onbeperkt aan de slag.

10 Puntenplan

Deze vier prioriteiten (zie hieronder) zijn de basis onder het 10 Puntenplan.

Dit 10 Puntenplan wordt op 5 april ook aangeboden aan de kamerleden tijdens het officiële werkbezoek van de Vaste commissie SZW dat de LCR heeft georganiseerd in Stedelijk Museum Schiedam aan de tentoonstelling Uit armoede. Hierover volgt later een bericht.

10 PUNTENPLAN

- 01 Binnen wetten en regels moet ruimte zijn om maatwerk te bieden. Burgers moeten niet onder het bestaansminimum komen.
- 02 Beleid dat voor burger moet werken, werkt alleen met inbreng van burgers door het hele proces. Burgers bij beleid betrekken, is een ambacht.
- 03 Recht doen voor burgers: een dienstbare overheid helpt hen verder. Uitvoerende dienstverleners verantwoorden zich over hoe zij burgers ondersteunen.
- 04 Eerst mensen dan wetten: inkomensondersteuning, (re)integratie en arbeidsvoorzieningen moeten mensen volgen, niet andersom.
- 05 Van onzekerheid naar waardige bestaanszekerheid: een stap vooruit begint bij burgers. Een ingewikkeld stelsel moet voor burgers niet ingewikkeld zijn.
- 06 Werken moet lonen en mensen moeten financieel perspectief krijgen. Onderdeel hiervan is een bedrag ter overbrugging als er (tijdelijk) te weinig inkomen is.
- 07 Er moet een recht op onafhankelijk financieel advies komen. Voor hardheden moeten uitvoerders de ruimte krijgen om die praktisch op te lossen.
- 08 Van beperkingen in arbeid naar onbeperkt aan het werk. Maak van dienstverlening om mensen aan de slag te helpen een recht, ondersteun naar behoefte.
- 09 Het stelsel van sociale zekerheid is ingewikkeld. Velen zijn niet/ onvoldoende verzekerd tegen arbeidsongeschiktheid. Iedereen heeft een verzekering nodig.
- 10 Mensen met een arbeidsbeperking horen niet in de Participatiewet. Voor jongeren met een beperking is een toereikende voorziening nodig.

Scan code voor uitgebreide versie

Bron: LCR

Rijksoverheid | Kabinet investeert in Werkcentra door heel Nederland

26-apr-2024

Het is belangrijk dat mensen en bedrijven weten waar ze hulp kunnen krijgen bij de zoektocht naar een baan of personeel, zeker gezien de personeelstekorten op de arbeidsmarkt. Het kabinet investeert daarom in Werkcentra door heel Nederland. Een Werkcentrum is één loket in de buurt waar je met verschillende hulpvragen terecht kunt. De komende jaren wordt hier 86 miljoen euro extra voor gereserveerd. Dat schrijven minister Van Gennip van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en minister Schouten voor Armoedebeleid, Participatie en Pensioenen, mede namens minister Adriaansens van Economische Zaken en Klimaat, minister Dijkgraaf van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en minister Paul voor Primair en Voortgezet Onderwijs, in een brief aan de Tweede Kamer.

Minister Van Gennip: "We hebben elkaar hard nodig op de arbeidsmarkt. Dat geldt voor mensen die nu nog aan de kant staan of hun baan dreigen te verliezen, maar ook voor werkgevers die personeel zoeken. Werk brengt mensen met elkaar in contact en draagt bij aan gelijkwaardige kansen. Het is van vitaal belang dat ondernemers

talent weten te vinden. Daarom zorgen we ervoor dat straks in iedere regio één loket is waar mensen of bedrijven met een hulpvraag kunnen aankloppen.”

Minister Schouten: “Werk zorgt ervoor dat je je talenten kan benutten en je sociale netwerk vergroot. Dat kan een reguliere baan zijn, maar ook werk onder begeleiding op een aangepaste werkplek. Of bijvoorbeeld door werken en leren te combineren. Werkcentra brengen al deze dienstverlening samen onder een dak en kijken met de werkzoekende wat de beste stap is richting werk. Zodat iedereen naar vermogen kan meedoen op de arbeidsmarkt.”

Één loket per regio

Op dit moment zijn er acht regio's met een Werkcentrum, waarin overheidsinstanties, UWV, gemeenten, het bedrijfsleven, vakbonden en onderwijsorganisaties samenwerken. Op andere plekken in Nederland zijn er vaak nog verschillende loketten, zoals regionale mobiliteitsteams, WerkgeversServicepunten en Leerwerkloketten. Daardoor sluit de dienstverlening niet goed op elkaar aan en weten mensen niet altijd waar ze terecht kunnen.

Het kabinet wil dat in alle 35 arbeidsmarktregio's een Werkcentrum komt, zodat mensen en bedrijven door heel Nederland weten waar ze in de buurt kunnen aankloppen voor werk, de juiste scholing of geschikt personeel. Hier kan iedereen zonder afspraak terecht en ondersteuning krijgen, ongeacht de hulpvraag of uitkering die iemand heeft.

Met de investeringen in Werkcentra laat het kabinet vraag en aanbod op de arbeidsmarkt beter op elkaar aansluiten. De maatregelen zijn onderdeel van het pakket aan hervormingen voor de arbeidsmarkt dat minister Van Gennip vorig voorjaar presenteerde.

Bron: Rijksoverheid

Rijksoverheid | Kamerbrief over moties moeilijk objectieveerbare ziekte en minder zichtbare arbeidsbeperkingen

Datum: 23-apr-2024

Minister Van Gennip (SZW) informeert de Tweede Kamer over de stand van zaken van 2 moties over moeilijk objectieveerbare ziekte en minder zichtbare arbeidsbeperkingen.

Zieke werknemers met dergelijke aandoeningen ervaren soms bij arbeidsongeschiktheidsbeoordelingen voor de ZW, Wajong en WIA, dat verzekeringsartsen wisselend omgaan met deze aandoeningen. Datzelfde geldt voor minder zichtbare arbeidsbeperkingen, bijvoorbeeld als gevolg van endometriose, autisme en B12-tekort. Uw Kamer heeft over dit onderwerp verschillende moties ingediend en recentelijk zijn enkele rapporten verschenen over moeilijk objectieveerbare aandoeningen. Met deze kamerbrief wil minister van Gennip hier op ingaan en op de uitvoering van de moties.

De volledige kamerbrief vindt u bij deze nieuwsbrief toegevoegd.

Bron: Rijksoverheid

Rijksoverheid | Kamerbrief Arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen

Datum: 24-apr-2024

Op 24 april stuurt minister Van Gennip een brief aan de Kamer over het geplande wetsvoorstel voor een arbeidsongeschiktheidsverzekering (aov) voor zelfstandigen. De minister gaat in op de laatste stand van zaken rond de uitwerking van het wetsvoorstel voor een verplichte arbeidsongeschiktheidsverzekering, met name over wanneer een zelfstandige recht zou hebben op een arbeidsongeschiktheidsuitkering. Ze schrijft dat ze, in overleg met UWV, sociale partners en belangenorganisaties voor zzp'ers, zal inzetten op de zogeheten drempelfunctievariant. Dit houdt in dat de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling van een zzp'er gebeurt aan de hand van het criterium of de zzp'er niet meer zelfstandig het minimumloon kan verdienen. Ook de uiteindelijke uitkering is maximaal ter hoogte van het minimumloon. Dat is dus soberder dan de arbeidsongeschiktheidsuitkering voor werkenden in loondienst, die immers hoger kan uitvallen dan het minimumloon.

De Stichting van de Arbeid laat – eveneens op 24 april – weten het voorstel van de minister te steunen. Vakbond CNV is blij met het brede draagvlak: ‘Als je autorijdt, ben je verplicht verzekerd tegen schade. Als je werkt, ben je verplicht verzekerd tegen arbeidsongeschiktheid,’ stelt Jan-Pieter Daems, bestuurder bij CNV.

De volledige kamerbrief vindt u bij deze nieuwsbrief toegevoegd.

Bron: Rijksoverheid

Rijksoverheid | Kabinet biedt UWV ruimte voor groot experiment sollicitatieplicht

Datum: 8-mei-2024

Het kabinet wil meer inzicht in wat het beste werkt om mensen met een WW-uitkering weer aan een baan te helpen. Daarom heeft de ministerraad ingestemd met een voorstel van minister Van Gennip van Sociale Zaken en Werkgelegenheid dat UWV juridisch de ruimte geeft voor een groot experiment naar de sollicitatieplicht binnen de WW. Het experiment heeft een doorlooptijd van 4 jaar en het is de bedoeling dat meer dan 100.000 WW-gerechtigden meedoen. Bij drie verschillende groepen wordt onderzocht wat de effecten zijn van de sollicitatieplicht, vrijstelling van deze plicht en alternatieven met meer ruimte voor maatwerk.

Minister Van Gennip: "Het is een groot goed dat we in Nederland een vangnet hebben voor mensen die hun baan verliezen. Omdat werk cruciaal is om inkomen te verwerven, talenten te ontwikkelen en sociale contacten op te doen, willen we mensen die aan de kant staan op een goede manier begeleiden naar een nieuwe baan. Met dit experiment kunnen we toetsen wat écht werkt. Zo bieden we een basis voor effectief beleid om WW'ers weer aan het werk te helpen."

Op dit moment geldt de sollicitatieplicht voor iedereen die een WW-uitkering krijgt. Of mensen daardoor ook daadwerkelijk sneller een baan vinden, is onderwerp van discussie. Met zo'n plicht kun je immers niet achterhalen of iemand bijvoorbeeld op een manier solliciteert die ook de baankans vergroot. Ook kan steeds opnieuw moeten solliciteren demotiverend werken voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Aan de andere kant biedt de sollicitatieplicht mogelijk wel een prikkel om de zoektocht naar werk te versnellen.

Drie varianten

Doordat er weinig onderzoek naar is gedaan kunnen er geen harde uitspraken over de sollicitatieplicht worden gedaan. Ook ontbreekt onderzoek naar mogelijke alternatieven. Daarom wil minister Van Gennip UWV ruimte bieden voor onderzoek naar drie groepen WW'ers:

1. Voor de eerste groep – de zogenaamde controlegroep – geldt de reguliere sollicitatieplicht. Hierbij gaat het om vier sollicitatie-activiteiten per vier weken.
2. Voor de tweede groep geldt een alternatieve invulling van de inspanningsplicht. Deze groep mag dus op eigen initiatief op zoek naar werk. Er gelden geen verplichtingen op het gebied van solliciteren en er is ook geen handhaving daarop.
3. Voor de derde groep worden op het gebied van sollicitatie-activiteiten afspraken gemaakt op individueel niveau. De WW-gerechtigden stellen zelf het plan van aanpak samen. Op die afspraken wordt vervolgens gecontroleerd.

De groepen worden willekeurig ingedeeld. Alle groepen krijgen ondersteuning en dienstverlening aangeboden vanuit UWV. De deelnemers kunnen zelf kiezen of ze daar gebruik van maken. De juridische ruimte voor UWV om onderzoek te doen gaat in vanaf 1 juni. Het streven is dat het onderzoek dit najaar van start gaat. Aan de hand van de resultaten kan, indien nodig of gewenst, nieuw beleid worden ontwikkeld om WW-gerechtigden sneller en duurzaam aan werk te helpen.

Bron: Rijksoverheid

Uit de praktijk | Op zijspoor zetten zieke werkneemster kost Fries ziekenhuis één miljoen euro

Datum: 18-mei-2024

Jarenlange pogingen om een zieke werkneemster onterecht op een zijspoor te zetten, kosten de Antonius Zorggroep uit Sneek één miljoen euro, waaronder ontslagvergoedingen van een half miljoen. "Als je het zo bont maakt, kan je zo'n ontslagvergoeding verwachten", zegt de advocaat van de vrouw. De zorginstelling gaat in hoger beroep.

Uit een dinsdag openbaar geworden uitspraak van de rechtbank Noord-Nederland blijkt dat de zorginstelling de klinisch chemicus bijna een half miljoen euro aan ontslagvergoedingen moet betalen omdat ze de vrouw geen gelegenheid bood om te re-integreren.

Verwijtbaar handelen

Volgens de kantonrechter is sprake van 'ernstig verwijtbaar handelen' van de werkgever. Daarnaast kreeg de vrouw 3,5 jaar doorbetaald, terwijl zij ziek thuis zat of elders re-integreerde. Dat kostte de zorginstelling nog eens ruim een half miljoen. Daarmee komen de totale kosten op één miljoen.

De Friese zorggroep bestaat uit het Antonius Ziekenhuis met vestigingen in Sneek en Emmeloord en Thuiszorg Zuidwest Friesland. Het miljoen dat ze kwijt is als gevolg van het ontspoorde arbeidsconflict is voor de zorgorganisatie een fors bedrag. Om een idee te krijgen: op een omzet van bijna 200 miljoen euro boekte het Antonius in 2022 nog geen 1,5 miljoen euro winst.

Irritaties

In 2018 ging de klinisch chemicus aan de slag bij de zorggroep, waar zij toetrad tot het managementteam van het laboratorium dat onder meer bloedonderzoeken uitvoert. Zij ontving een brutosalaris van ruim 10.000 euro per maand; inclusief vakantiegeld en eindejaarsuitkering ruim 12.300 euro.

Aanvankelijk kreeg de vrouw uitstekende beoordelingen, maar eind 2020 vond er een confrontatie plaats met de medisch coördinator, die irritaties uitte over de samenwerking. In februari 2021 volgde een gesprek, waarbij de vrouw te horen kreeg dat zij een verbetertraject moest volgen.

Enkele dagen later meldde de vrouw zich ziek met klachten van een burn-out. Die zomer stelde een GGZ-arts vast dat zij aan een depressie leed.

Slepende arbeidsconflict

Wat volgde was een slepend arbeidsconflict van drie jaar, waarin de vrouw, bedrijfsartsen en het UWV aandrongen op terugkeer op de werkvloer. In plaats daarvan probeerde de zorggroep haar juist keer op keer op straat te zetten.

Zo stapte de werkgever in 2022 naar de kantonrechter en het gerechtshof, om de arbeidsovereenkomst met de vrouw te ontbinden. Beide keren werd dat geweigerd; de zorginstelling zou te weinig hebben gedaan om de klinisch chemicus weer aan de slag te krijgen. Bovendien mocht de werkgever de vrouw van het hof niet ontslaan, omdat zij destijds nog ziek was.

Loonsanctie

In 2023 oordeelde ook uitkeringsinstantie UWV herhaaldelijk dat de werkgever te weinig had gedaan om de vrouw weer op de werkvloer te laten terugkeren, terwijl de vooruitzichten daarop aanvankelijk nog gunstig waren. Daarom kreeg de zorggroep een zogenoemde loonsanctie opgelegd; in plaats van twee jaar, moest ze de vrouw drie jaar tijdens ziekte doorbetalen.

Intussen herstelde de vrouw, mede doordat zij bij een ander bedrijf kon re-integreren. Daar kon zij echter niet vast aan de slag. Het verzoek om weer bij het ziekenhuis te beginnen, werd in januari door de werkgever verworpen. En nu de vrouw niet meer ziek was, kon de zorginstelling opnieuw naar de rechter om de arbeidsovereenkomst te ontbinden. Volgens de werkgever was sprake van een 'totaal verziekte werkrelatie'.

Totaal verziekt

Dit keer bleek die poging succesvol. De kantonrechter in Leeuwarden oordeelde vorige week dat de arbeidsverhouding dusdanig is verstoord, dat een succesvolle terugkeer van de klinisch chemicus lijkt uitgesloten. De kantonrechter ontbindt de arbeidsovereenkomst per augustus.

Wel hangt er aan het ontslag een pijnlijk prijskaartje voor het ziekenhuis. De rechter wijt de verstoorde arbeidsrelatie namelijk niet aan de vrouw, maar volledig aan de opstelling van de werkgever. Daarom moet het ziekenhuis de vrouw een trits van forse ontslagvergoedingen en achterstallige beloningen betalen.

Zo heeft de vrouw naast een reguliere transitievergoeding van bijna 24.000 euro recht op een schadevergoeding wegens verwijtbaar gedrag van de werkgever ter hoogte van drie jaarsalarissen, ofwel bijna 444.000 euro.

Daarnaast moet het ziekenhuis de vrouw haar achterstallig salaris over zes maanden tot augustus dit jaar betalen, met een boete van vijftig procent. Inclusief de drie jaar loonbetaling tijdens ziekte komt het totale prijskaartje dus op ruim één miljoen euro.

Bont maken

Advocaat Dirk van Genderen van de werkneemster zegt tevreden te zijn over de uitspraak. "Het is een prachtige beschikking, waarin de rechter veel moeite deed om alle relevante feiten te benoemen. Daaruit kan niet anders dan geconcludeerd worden dat hier wel heel veel is misgegaan door toedoen van het ziekenhuis. Het UWV vond dat er niet te weinig, maar niets aan re-integratie is gedaan. Dat is uitzonderlijk. Zelfs de adviezen van de eigen bedrijfsartsen werden genegeerd. Als je het zo bont maakt, kan je zo'n ontslagvergoeding verwachten."

Volgens de advocaat heeft de zorggroep aangekondigd in hoger beroep te gaan, omdat ze niet met de uitspraak eens is. "Helaas voor mijn cliënt, want zij was er nu graag vanaf geweest." De Antonius Zorggroep wil niet op de

zaak reageren. "Wij bevestigen dat wij in hoger beroep gaan, maar zullen verder geen inhoudelijk commentaar op de zaak geven", zegt woordvoerder Piet-Jan Nauta.

Bron: RTLnieuws

Schulden | Mensen met geldproblemen de dupe van 'handel' in schuldendossiers

Datum: 18-mei-2024

Er is een levendige handel in dossiers van mensen met geldproblemen. Bewindvoerders, die deze mensen zouden moeten helpen, kopen en verkopen dossiers aan elkaar door en laten hun cliënten hiervoor opdraaien, tot wel 1000 euro per keer. "Mensen die toch al niets hebben, veranderen hierdoor in een investeringsobject."

In Nederland staan 266.000 mensen onder bewind. Dat betekent dat zij vanwege langdurige schulden of mentale problemen zoals dementie niet meer over hun eigen bankrekening mogen beschikken. Meestal nemen bewindvoerders het beheer van de financiën over. Sommige bewindvoerders kopen dossiers van cliënten op of verkopen die door, met grote financiële gevolgen voor de cliënten, blijkt uit onderzoek van RTL Nieuws.

Bewindvoerders die willen groeien, betalen voor dossiers van bewindvoerders die willen stoppen of met pensioen gaan, en hebben hier bedragen voor over variërend van 300 tot 1500 euro per dossier.

Terugverdienen via cliënten

Sociaal bewindvoerder Nelis van Steenoven luidt de noodklok, omdat een bewindvoerder die betaalt voor een dossier zijn investering terug moet verdienen over de rug van de cliënten. "Ik word regelmatig benaderd met de vraag of ik nog een paar dossiers wil kopen", zegt hij. "Mensen die toch al niets hebben, veranderen hierdoor in een investeringsobject."

Hoe vaak mensen onder bewind een rekening krijgen als hun dossier wordt doorverkocht, is onduidelijk. De Raad voor de rechtspraak laat weten dat meerdere keren per week, tussen de 150 en 230 keer per jaar, een aantal dossiers tegelijk tussen bewindvoerders wordt uitgewisseld. Niet in alle gevallen worden kosten gerekend, want kantonrechters die hier toezicht op houden, oordelen daar verschillend over.

Het kopen van een bewindsdossier is aantrekkelijk, omdat bewindvoerders een deel van de gemaakte kosten meteen in rekening kunnen brengen bij de nieuwe cliënt. Dit worden 'aanvangskosten' genoemd, à 751 euro, terwijl de scheidende bewindvoerder ook nog eens 281 euro mag vragen voor een 'eindafrekening'.

In totaal gaat het dus om meer dan 1000 euro, terwijl de cliënten meestal niet om een nieuwe bewindvoerder hebben gevraagd.

Verkeerd gebruik

André Moerman, sociaal jurist gespecialiseerd in bewindszaken, vindt dat aanvangskosten op deze manier verkeerd gebruikt worden. "Aanvangskosten zijn eigenlijk bedoeld als iemand voor het eerst onder bewind komt en zijn of haar leven een puinbak is. Dan kost het de bewindvoerder veel extra tijd om het financiële leven van de cliënt op orde te brengen", zegt Moerman. "Maar als een bewindvoerder met pensioen gaat of ontslagen wordt door de rechter, wordt een bestaand dossier overgedragen en heeft de nieuwe bewindvoerder daar meestal veel minder werk aan."

Zelfs bij misstanden

Zelfs als bewindvoerders door de rechtbank worden ontslagen wegens wanpraktijken of onrechtmatigheden, moeten hun cliënten 'aanvangskosten' betalen aan de nieuwe bewindvoerder.

Eerder dit jaar nog ontsloeg de kantonrechter in Almelo bewindvoeringskantoor Stichting Zonder Zorgen als bewindvoerder vanwege 'onmiskienbaar slecht bewind'. De 34 cliënten kregen een nieuwe bewindvoerder toegewezen, maar moeten de aanvangskosten van 751 euro zelf betalen, aldus het vonnis.

Sjadina van der Wal uit Heerenvveen overkwam het in 2020. Zij stond met haar man een tijdje onder bewind omdat hun woning onder water was komen te staan en de schulden onoplosbaar bleken.

Gespaard voor vakantie

Toen haar bewindvoeringskantoor in de problemen kwam, werd haar dossier overgedragen aan een andere bewindvoerder. Begin 2020 zag Sjadina, die met haar gezin rond moest komen van minder dan 100 euro per week, dat de oude bewindvoerder en de nieuwe bewindvoerder allebei geld afschreven van haar rekening. In totaal ging het om 1000 euro.

"Daar stonden we versteld van, want het was niet onze fout dat wij moesten overstappen", zegt Sjadina. "Dat geld was voor de vakantie gespaard, en dat was nu weg naar de bewindvoerder. We hebben het tot op de dag van vandaag niet teruggekregen."

De Raad voor de rechtspraak, waar de kantongerechten onder vallen, bevestigt dat er 'soms een vorm van goodwill' wordt betaald voor de overname van een dossier. De organisatie wil het verhandelen van dossiers niet veroordelen. "Dat is niet aan ons." De Hoge Raad oordeelde in 2023 dat het rekenen van aanvangskosten bij de overdracht van een dossier is toegestaan, omdat de beloningsregeling nu eenmaal zo in elkaar zit.

Maar ook binnen de rechtspraak is daar discussie over, want twee bewindsjuristen van de rechtbank Oost-Brabant waarschuwden vorig jaar ook dat cliënten van bewindvoerders hierdoor gedupeerd raken.

"Het kan niet zo zijn dat de betrokkene, die een afhankelijkheidspositie heeft, bijna 1000 euro moet betalen voor iets waar hij zelf niet om heeft gevraagd én waarop hij ook geen enkele invloed heeft", schreven rechtbankmedewerkers vorig jaar in het Nederlands Juristenblad.

Als cliënten van bewindvoerders zelf geld op de spaarrekening hebben, moeten ze de kosten uit eigen zak betalen, zoals Sjadina en haar man. Maar in de meeste gevallen is dat geld er niet en wordt de bijzondere bijstand, een potje van de gemeente voor onvoorziene kosten, hiervoor aangesproken.

Dat stoort wethouder Peter Heijkoop, uit Dordrecht, die namens alle Nederlandse gemeenten de gesprekspartner is van het kabinet op het gebied van schulden en bewindvoering. Want dan draait de belastingbetaler ervoor op. "Wat hier gebeurt misschien wel rechtmatig, maar niet rechtvaardig", zegt Heijkoop.

"Vergelijk het met je huisarts. Stel dat je moet overstappen naar een andere huisarts, omdat hij met pensioen gaat of omdat er dingen mis zijn gegaan. En dat je dan moet betalen om van je huisarts af te kunnen. En dat je ook nog eens flink moet betalen om bij een nieuwe huisarts terecht te kunnen. Dat is eigenlijk onbestaanbaar."

Gemeenten willen taak overnemen

Wethouder Heijkoop gaat namens de Vereniging Nederlandse Gemeenten bij het kabinet aankloppen om aanvangskosten niet langer te verhalen op de cliënten van bewindvoerders. Hij hoopt op een grotere rol voor gemeenten.

"Wij doen ook al schuldhulpverlening, of budgetcoaching, het is dus een aanvulling als we meer mogen doen op het gebied van bewindvoering. De kantongerechten doen hun best, maar die zijn echt te druk om dit werk er ook nog bij te moeten doen."

Branche: extra uren werk

Horus en de NBBI, de brancheverenigingen voor bewindvoerders, laten in een reactie weten dat de aanvangskosten in rekening worden gebracht omdat de overdracht van een dossier extra uren werk met zich meebrengt voor de bewindvoerders in kwestie.

"Wij hebben niet het idee dat het 'verkopen' van dossiers een gouden business is en hebben ook geen cijfers gezien die dit suggereren. Zoals aangegeven zijn er bedrijfsovernames zoals in elke andere branche en het 'verkopen' van een dossier op zich is best risicovol voor de koper tegen een summier vergoeding."

De brancheverenigingen denken dat er niet veel gehandeld wordt in dossiers, omdat zowel de rechtbank als de cliënt zelf toestemming moeten geven voor de overdracht van een dossier.

Maar sociaaal bewindvoerder Nelis van Steenoven bestrijdt dat. "Je bent iemands bewindvoerder, ze vertrouwen je, doorgaans tekenen cliënten als je hen iets voorlegt. Het doorverkopen van dossiers en die kosten verhalen op de cliënten zou echt verboden moeten worden."

Bron: RTLNieuws

De opfrisser:

Toeslagenwet vult (niet altijd) aan tot het sociale minimum

Wanneer kan ik een toeslag op mijn uitkering krijgen?

Als u een uitkering krijgt van UWV, kunt u een toeslag op uw uitkering aanvragen. Dit kan alleen als uw inkomen lager is dan het sociaal minimum.

Toeslag tot aan sociaal minimum

Het sociaal minimum is het bedrag dat u minimaal nodig heeft om van te leven. De Toeslagenwet vult uw uitkering en eventuele inkomsten aan tot maximaal dit sociaal minimum. Hoe hoog het sociaal minimum in uw geval is, hangt af van uw leeftijd en leefsituatie.

Geen recht op toeslag

U heeft geen recht op een toeslag op uw uitkering als u:

- jonger bent dan 21 jaar en thuis woont;
- een partner heeft die na 31 december 1971 is geboren en u geen kinderen onder de 12 jaar heeft.

Toeslag aanvragen

U kunt de toeslag op uw uitkering zelf aanvragen via de website van UWV. Hoe u de toeslag aanvraagt, hangt af van de uitkering.

Als u een WW-uitkering of een IOW-uitkering aanvraagt, bekijkt UWV zelf of u een toeslag kunt krijgen. UWV stuurt u dan een aanvraagformulier toe.

Toeslag zelf aanvragen: binnen 6 weken

U moet de toeslag aanvragen binnen 6 weken nadat uw uitkering ingaat of nadat uw situatie of inkomen verandert. Is uw aanvraag te laat binnen bij UWV? Dan krijgt u mogelijk een lagere toeslag.

Toeslag ook mogelijk bij weinig loon

Heeft u geen uitkering van UWV, dan kunt u toch een toeslag aanvragen als u ziek bent en uw werkgever betaalt u in het tweede ziektejaar geen 100% van uw loon. U moet dan aan 1 van de volgende voorwaarden voldoen:

- u bent getrouwd of u woont samen en uw gezamenlijke inkomen is lager dan het bruto minimumloon, of;
- u bent alleenstaand en uw inkomen is lager is dan 70% van het netto minimumloon, of;
- u bent alleenstaand bent en u deelt een woning met 1 of meer personen (woningdeler) en uw inkomen is lager dan 50% van het netto minimumloon.

Bron: Rijksoverheid
